Koira koppava kivellä

Kirjoittanut Helmi Latva

Eipä ennen moista nähty
kylän koirain karkeloissa,
niin kuin tuossa karvakuono,
koira koppava kivellä.
Jököttää kuin tervaskanto,
kuin on tikku tunkiolla.

Minä vaikka haukahtelen,
yrittelen ystäväksi,
kaveriksi kaipaelen
hännänpäätä heilutellen,
ei se korviaan kohota,
käännä karvakuontalota.

Kun en kelpaa kumppaniksi
mokomalle korskealle,
lähdenpähän lätkimähän,
kavereita katsomahan.
On niitä parempiakin,
luonteeltansa lauhempia,
helliä ja herttaisia.

Vaikka vastahan tulisit,
iloisesti haukahtaisit,
mä kääntäisin kuonoani,
pilviä mä katselisin.
Mokomalle mahtavalle
häntää ni en heilahuta.